## Η Ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κατά τη θεία Λειτουργία.

«Ἀπεκρίθη Θωμᾶς καί εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου».

Πρώτη Κυριακή μετά τήν Κυριακή τῆς Ἀναστάσεως καί ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία συνεχίζει νά πανηγυρίζει τόν θρίαμβο τοῦ ἀναστάντος ἀρχηγοῦ καί τελειωτοῦ τῆς πίστεώς της, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Συνεχίζει νά πανηγυρίζει τή νίκη τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μέ τήν ἀνάστασή του νίκησε τόν θάνατο καί ἄλλαξε τή ροή τῆς ἱστορίας καί τή ζωή καί τήν πορεία τῶν ἀνθρώπων.

Συνεχίζει νά πανηγυρίζει τήν ἀπαρχή τῆς νέας βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, τήν ὁποία χάρισε στόν ἄνθρωπο ὁ Χριστός μέ τή σταυρική θυσία καί τήν Ἀνάστασή του.

Συνεχίζει νά πανηγυρίζει τό μέγα θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως, τό ὁποῖο ἐξεδίωξε τόν φόβο καί τήν κατήφεια ἀπό τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, πού παρέμεναν ἐπί αἰῶνες δέσμιοι τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀποξενώσεως ἀπό τόν δημιουργό τους Θεό καί τόν αἴτιο τῆς ζωῆς τους.

Αὐτή ἡ μοναδική δωρεά τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ πρός τόν ἄνθρωπο, αὐτή ἡ δυνατότητα νά ζήσει πέρα

ἀπό τά ὅρια τῆς κατά κόσμον ζωῆς, χάρη στήν πίστη στόν Ἀναστάντα Κύριο, προσδίδει ἕνα ἐντελῶς διαφορετικό νόημα καί στή ζωή καί στόν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου. Δίδει στόν ἄνθρωπο τήν τόλμη καί τή γενναιότητα νά ὑπομένει καί νά νικᾶ τά ἐμπόδια τῆς παρούσης ζωῆς καί νά παραμένει ἑδραῖος καί ἀμετακίνητος στήν πίστη «ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς ἀναστάσεως». Καί τοῦτο ὄχι γιατί καταφρονεῖ τήν παροῦσα ζωή ἤ γιατί πιστεύει μοιρολατρικά σέ μία μελλοντική δικαίωση, ἀλλά γιατί διαθέτει τό ψυχικό σθένος νά ἱεραρχεῖ καί νά προτεραιοποιεῖ τά ἀγαθά τῆς ἐπιγείου ζωῆς ὑπό τήν προοπτική τῆς αἰωνιότητος· γιατί ἔχει τήν ἀπόλυτη βεβαιότητα ὅτι τίποτε δέν ὠφελεῖ τόν ἄνθρωπο «ἐάν κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ».

Καί αὐτή ἡ πίστη καί ἡ βεβαιότητα στήν ἀνάσταση πού χαρίζει ὁ Ἀναστάς Χριστός σέ ὅσους τόν πιστεύουν καί θυσιάζουν τή ζωή τους γιά τήν ἀγάπη του καί γιά τά ὑψηλά ἰδανικά τους, κάνει τούς ἥρωες καί τούς μάρτυρες τοῦ ὁλοκαυτώματος τῆς Ναούσης πού τιμοῦμε σήμερα νά μήν δειλιάζουν, νά μήν φοβοῦνται, ἀλλά νά τολμοῦν νά βαδίσουν στόν θάνατο γιά τήν ἐλευθερία καί στό μαρτύριο γιά τήν ἀγάπη καί τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτό ἔκαναν οἱ μάρτυρες καί οἱ ἥρωες τοῦ

ὁλοκαυτώματος τῆς Ναούσης. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως. Γιατί κανείς δέν βρέθηκε νά δειλιάσει, κανείς δέν βρέθηκε νά ἀμφιβάλλει, ἄν αὐτό πού ἔκανε ἦταν σωστό, ἀλλά καί κανείς δέν δελεάσθηκε ἀπό τήν ἀγάπη τῆς ζωῆς καί τίς ὑποσχέσεις τοῦ κατακτητῆ. Στάθηκαν γενναῖοι καί τολμηροί ἀπέναντι στό μαρτύριο καί στόν θάνατο, γιατί εἶχαν τή βεβαιότητα καί τῆς δικῆς τους ἀναστάσεως, καί γιατί γνώριζαν ὅτι θυσιάζοντας τή ζωή τους δέν τήν χάνουν, ἀλλά τήν ἀνταλλάσσουν μέ τήν αἰώνια καί ἀτέρμονα ζωή τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ.

Αὐτούς τούς μάρτυρες καί τούς ἥρωες τοῦ Ὁλοκαυτώματος τῆς Ναούσης τιμοῦμε σήμερα, ἑορτάζοντας τή θυσία καί τή μνήμη τους προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, καί μέ τή συμμετοχή τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐκπροσώπου τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας καί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, καί τιμώντας τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ναούσης καί τοῦ Ὁλοκαυτώματός της, ἀλλά καί τῆς θυσίας τῶν μαρτυρικῶς τελειωθέντων ἁγίων Νεομαρτύρων, ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παίδων, ὅλων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνιζόμενοι καί

θυσιαζόμενοι, ἐπαναλάμβαναν τήν ὁμολογία τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ «Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου».

Ἐκφράζοντας τή βαθύτατη εὐγνωμοσύνη μου πρός τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο, τόν Σεβασμιώτατο ἐκπρόσωπο τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Μητροπολίτη Λαοδικείας κ. Θεοδώρητο, καί πρός ὅλους τούς Σεβασμιωτάτους Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, καί ὅλους τούς ἐκλεκτούς παρισταμένους, οἱ ὁποῖοι λαμπρύνουν μέ τήν παρουσία τους τούς ἑορτασμούς τῆς ἡρωικῆς πόλεως τῆς Ναούσης καί τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιά τήν διακοσιοστή ἐπέτειο τοῦ Ὁλοκαυτώματος καί τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων, ταπεινά εὔχομαι ἡ πίστη καί ἡ τόλμη τῶν ἡρώων καί τῶν μαρτύρων τοῦ Ὁλοκαυτώματος νά μᾶς ἐμπνέουν ὅλους, καί νά ἀποτελοῦν γιά μᾶς, τούς συγχρόνους Ναουσαίους, φωτεινούς ὁδοδεῖκτες καί ἀκοίμητους πρεσβευτές ἐνώπιον τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου ἔγιναν μάρτυρες.